

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/510/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112237732
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5112237732.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa: Róbert Knop - EXPRES FINANCE, so sídlom Žilina, M. R. Štefánika 988/12, IČO: 33 376 620, zastúpeného JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom so sídlom X., T. XX proti odporkyňiam: v rade 1/ R. C., nar. XX. X. XXXX, bytom X., D. XXX/X, v rade 2/ R. A., nar. X. X. XXXX, bytom X., D. XXX/X, zastúpená JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom X., M. R. E. XX, o zaplatenie 3 774,- eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 8C/339/2012-57 zo dňa 9. 2. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými zaviazal k povinnosti odporkyňu v rade 1/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 774,- eur s príslušenstvom, ako aj uhradiť mu trovy konania vo výške 356,93 eur, odvolaním nenapadnutých, o s t á v a nedotknutý.

Vo výroku, ktorým súd žalobu voči odporkyňi v rade 2/ zamietol, rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Vo výroku, ktorým navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť odporkyňi v rade 2/ na účet zástupcu JUDr. Olosa náhradu trov konania vo výške 567,17 eur, rozsudok okresného súdu z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý zaplatiť odporkyňi v rade 2/ na účet jej zástupcu JUDr. Martina Olosa náhradu trov odvolacieho konania v sume 182,37 eur, predstavujúcich trovy právneho zastúpenia 179,37 eur a iné trovy v sume 3,- eurá, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina rozhodol o povinnosti odporkyne v rade 1/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 774,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 20. 8. 2012 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň zaviazal odporkyňu v rade 1/ povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi na účet zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 356,93 eur a iných trov konania vo výške 226,- eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh voči odporkyňi v rade 2/ zamietol a zároveň navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyňi v rade 2/ na účet jej zástupcu náhradu trov konania vo výške 567,17 eur, v lehote 3 dní.

V odôvodnení rozsudku konštatoval, že medzi navrhovateľom a odporkyňou v rade 1/ vznikol na základe zmluvy o úvere zo dňa 20. 10. 2010 právny vzťah v zmysle Obchodného zákonníka v ust. § 497 a § 499, zároveň však tento hodnotil ako vzťah spotrebiteľský podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a § 52 a nasl. OZ. Skonštatoval, že suma priznaná navrhovateľovi predstavuje nezaplatenú časť úveru a nakoľko odporkyňa v rade 1/ bola s platbou v omeškani, priznal aj úrok 9 % ročne v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Návrh smerujúci proti odporkyňi

v rade 2/ zamietol s odôvodnením, že v spore o zaplatenie zvyšku úveru nie je pasívne legitimovaná, nie je v žiadnom právnom vzťahu s navrhovateľom. Na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že je vlastníčkou nehnuteľnosti, ktorá pôvodne patrila odporokyni v rade 1/. V tomto konaní súdu neprináležalo konštatovať neplatnosť darovacej zmluvy, resp. nebolo preukázané, že by sa navrhovateľ včas domáhal neúčinnosti darovacej zmluvy voči nemu ako veriteľovi darcu. Vôbec potom neprichádzalo do úvahy prejudiciálne konštatovať v tomto konaní odporovateľnosť právneho úkonu.

O náhrade trov konania vo veci samej rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na úspech, resp. neúspech účastníkov v konaní. Výška náhrady trov predstavujúcich odmenu advokáta bola priznaná v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie navrhovateľ. Odvolaním boli napadnuté výroky, ktorými súd žalobu voči odporokyni v rade 2/ zamietol, ako aj uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporokyni v rade 2/ náhradu trov konania. Odvolanie navrhovateľ zdôvodnil tým, že si uplatňoval voči odporokyni právo v zmysle § 42a ods. 3 písm. a/ Občianskeho zákonníka titulom odporovateľnosti úkonu z dôvodu, že odporkyňa v rade 1/ darovala odporokyni v rade 2/ darovacou zmluvou zo dňa 28. 1. 2011 nehnuteľnosti zapísané na LV XXX kat. úz. X., dom č. XXX, príslušné zastavané plochy a záhrady k tomuto domu. Uvedený úkon mal byť realizovaný účelovo, pričom vzťah medzi odporcami je vzťah blízkych osôb, matka a dcéra a súd mal tak návrhu vyhovieť. Odvolanie zdôvodnil navrhovateľ s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a g/ O.s.p.. Podľa jeho názoru postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 9. 2. 2015 o 9,30 hod., avšak v tomto čase súd pojednával predchádzajúcu vec, zástupca navrhovateľa sa však ospravedlnil, že z tohto dôvodu hrozí kolízia, z dôvodu nutnosti jeho účasti na ďalšom pojednávaní. Súd napriek tomu vec následne prejednal a rozhodol. Práve na tomto pojednávaní chcel zástupca navrhovateľa prezentovať skutočnosti ohľadom aplikácie § 42a odporovateľnosti právneho úkonu darovacej zmluvy. Súd napriek tomu, že vo veci konal, neúplne zistil skutkový stav, dospel k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam. Právnym úkonom darovacej zmluvy sa odporkyňa v rade 1/ dostala do situácie, že „nemá nič“ a znemožnila navrhovateľovi realizáciu splatenia dlhu. Je logické, že v tejto súvislosti obe odporkyne mali vedomosť o účele darovacej zmluvy, ako aj o existencii samotného úveru, resp. jeho nesplatenie v prospech navrhovateľa. Navrhovateľ sa tiež odvolal proti výroku o náhrade trov konania, keď mu bola uložená povinnosť zaplatiť trovy a namietal nesprávnu hodnotu sporu, keď súd vychádzal z pôvodného návrhu, od čoho sa potom odvíjala nesprávne vypočítaná výška náhrady trov právneho zastúpenia. O späťvzatí a upravenej žalobe rozhodoval súd ešte predtým, ako mu bolo doručené plnomocenstvo odporkyne v rade 2/ na zastupovanie advokátom. Taktiež úkon vyjadrenia z 10. 1. 2013 nebol účelný, nakoľko odporkyňa k takémuto úkonu vyzvaná nebola. Namietal tiež správnosť vyčíslenia straty času a cestovných náhrad priznaných advokátovi, nakoľko podľa jeho vedomostí má adresu podnikania aj v Žiline. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd v napadnutej časti zmenil rozsudok prvostupňového súdu a na plnenie zaviazal aj odporkyňu v rade 2/ a priznal navrhovateľovi náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila odporkyňa v rade 2/. Uviedla, že odvolanie je plne nedôvodné, založené na absolútne špekulatívnych a klamlivých tvrdeniach. Rozsudok je vecne správny. Navrhovateľovi nebolo nijako odopreté právo konať pred súdom, keď sa tento na prejednanie veci nedostavil a jeho zástupca nebol ochotný čakať na pojednávanie z dôvodu meškania predchádzajúceho pojednávania, pričom nijako nepreukázal, že by v ten deň bol účastný nejakého iného úkonu v inej veci. Taktiež tvrdenie o prezentovaní aplikácie odporovateľnosti právneho úkonu je plne bezpredmetné. V čase pojednávania 9. 2. 2015 navyše už uplynula prekluzívna trojročná lehota na odporovanie darovacej zmluvy. Navrhovateľ v žalobe právne nevymedzil nárok voči odporokyni v rade 2/ a dôvodnosť petitu, čo je výlučne jeho procesná zodpovednosť. Súd nemá povinnosť vyhľadávať skutkový stav a konať ultra petitem ako dôvodí navrhovateľ. Je jednoznačné, že v danej veci odporkyňa v rade 2/ nie je pasívne legitimovaná, nakoľko nebola účastníkom zmluvy uzatvárateľ medzi navrhovateľom a odporkyňou v rade 1/. Voči jej osobe nepodal odporovaciú žalobu a zo žiadneho z jeho podaní nijak nevyplýva, že by sa mal v konaní domáhať aj odporovania právneho úkonu. Petit znel na peňažné plnenie a nie na určenie neúčinnosti právneho úkonu. Za správny považuje odporkyňa v rade 2/ aj výrok o trovách konania, keď súd vychádzal z úkonov právnych služieb a z hodnoty sporu správne. Aj vyjadrenie zo dňa 10. 1. 2013 bolo účelné a potrebné ako základný prostriedok procesnej obrany, nakoľko išlo o vyjadrenie k žalobe, kde by súd mohol rozhodnúť kontumačným rozsudkom. Čo sa týka sídla zástupcu odporkyne v rade 2/, od 1. 1. 2015 má advokát kanceláriu na adrese v Rajeckých Tepliciach. Žiadne

pracovisko v Žiline nemá. Z uvedených dôvodov žiadala odporkyňa v rade 2/, aby napadnutý výrok rozsudku vo veci bol potvrdený a boli jej priznané trovy odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti vo veci podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, vo výroku o trovách prvostupňového konania, na ktoré bol zaviazaný navrhovateľ voči odporkyni v rade 2/ podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a v tejto časti vrátil prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania prvostupňovým súdom, z podaného návrhu, ako aj z preskúmaného rozsudku, mal i odvolací súd preukázané, že navrhovateľ sa domáhal pôvodne zaplata 5 271,- eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o úvere uzatvorenej s odporkyňou v rade 1/, ktorá si povinnosť vrátiť zapožičané finančné prostriedky v dohodnutej sume a v lehote nesplnila. Z návrhu vyplynulo, že odporkyňa v rade 2/ prostredníctvom darovacej zmluvy zo dňa 28. 1. 2011 nadobudla výlučné vlastnícke právo na dom a nehnuteľnosti označené v návrhu súpisným číslom a parcelnými číslami (bez katastrálneho územia alebo adresy, kde by sa mali nachádzať). V rozsudku navrhovateľ žiadal odporkyne v rade 1/, 2/ zaviazat' k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 5 271,- eur, 0,2 % úrok z omeškania zo sumy 3 774,- eur od 20. 8. 2012 do zaplata a uhradiť trovy. Následne podaním zo dňa 26. 11. 2012 žiadal o čiastočné späťvzatie návrhu a zmenu, čomu súd v zmysle podania vyhovel uznesením zo dňa 14. 1. 2013. Podľa tohto zastavil konanie v časti istiny 1 443,- eur, v časti úroku z omeškania vo výške 0,2 % denne zo sumy 3 774,- eur od 20. 8. 2012 do zaplata. Pripustil zmenu požadovaného žalobného návrhu v tom znení, že odporkyne v rade 1/, 2/ sú povinné zaplatiť navrhovateľovi istinu 3 774,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 20. 8. 2012 do zaplata. Samotný návrh vymedzil tým, že navrhovateľ s odporkyňou uzatvoril zmluvu o úvere a poskytol finančné prostriedky vo výške 5 072,- eur. Odporkyňa v rade 1/, s ktorou zmluvu uzatvoril, riadne a včas dohodnuté splátky neplatila, preto došlo k zosplatneniu celého úveru a požadovaná suma predstavovala nezaplatený zvyšok a požadovaný úrok z omeškania.

Vychádzajúc z takto zistených skutočností postupoval prvostupňový súd správne pri hodnotení jednotlivých dôkazov, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a prijal aj správny právny záver. Na základe zmluvy o úvere zaviazal odporkyňu v rade 1/ na zaplata zvyšku nevráteného úveru, ako aj úroku z omeškania. Zároveň priznal navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania. Do týchto výrokov odvolanie navrhovateľa nesmerovalo, preto ich odvolací súd ponechal nedotknuté. Podľa názoru odvolacieho súdu správne súd rozhodol aj o zamietnutí návrhu smerujúceho proti odporkyni v rade 2/. Z návrhu, ani z iných predložených dokladov nevyplývalo, že by táto bola účastníkom zmluvy o úvere, resp. nejakým spôsobom jej vznikla povinnosť nesplatenú časť úveru navrhovateľovi uhradiť (z titulu ručenia, prístúpenia k dlhu a pod.). Správne potom konštatoval prvostupňový súd, že vo vzťahu k požadovanému plneniu navrhovateľom odporkyňa v rade 2/ nie je pasívne legitimovaná a návrh voči nej zamietol. Správne súd konštatoval aj skutočnosť, že v tomto prípade nie je možné prejudiciálne skúmať v tomto konaní odporovateľnosť právneho úkonu. Z návrhu, ani popísania skutkového stavu, ani zo žalobného petitu nevyplývalo, že by súd sa mal zaoberať takouto žalobou. Vo vzťahu k predmetu plnenia súd vôbec nemusel prejudiciálne skúmať, aký vplyv na nesplatenie úveru mal prevod nehnuteľností z dlžníčky - odporkyne v rade 1/ na odporkyňu v rade 2/. Vyriešenie tejto otázky ako predbežnej vo vzťahu k požadovanému petitu návrhu nebolo nijako potrebné. Pokiaľ súd teda mal rozhodnúť o tom, či odporkyňa v rade 2/ má povinnosť plniť požadované peňažné plnenie navrhovateľovi, a to titulom zmluvy o úvere, správne dospel k záveru, že takýto návrh je nedôvodný a návrh voči nej zamietol. S odôvodnením tejto časti rozsudku a napadnutého výroku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. na závery prvostupňového súdu poukazuje. Odvolanie proti tomuto výroku napadnutého rozsudku považoval za nedôvodné.

Čo sa týka výroku o náhrade trov prvostupňového konania, ktorým súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporkyni v rade 2/ trovy právneho zastúpenia a ktorých výpočet podriadil pod jednotlivé ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z., tento nie je preskúmateľný, resp. súd priznal aj úkony, ktoré zo spisu nevyplývajú. Ako už vyššie uviedol prvostupňový súd, navrhovateľ pôvodne žaloval sumu 5 271,- eur, ale ešte pred akýmikoľvek úkonmi súdu v tejto veci zbral návrh čiastočne späť a žiadal rozhodnúť o zmenenom návrhu. Následne súd 14. 1. 2013 rozhodol o čiastočnom zastavení konania, pričom rozhodnutie o trovách si vyhradil na rozhodnutie pri skončení konania vo veci samej - o čom však v štádiu rozhodovania o trovách podľa § 146 O.s.p. nerozhodol. Zároveň bola pripustená zmena žalobného návrhu na zaplata istiny 3 774,- eur s 9 % úrokom z omeškania od 20. 8. 2012. Až potom súd prístúpil

k doručovaniu návrhu, resp. uznesenia o úprave žalobného návrhu a čiastočnom zastavení konania odporkyniam. Odporkyňa v rade 2/ vyjadrením zo dňa 10. 1. 2012 (pravdepodobne 2013) sa vyjadrila k doručeným listinám. Zároveň do spisu bolo doložené plnomocenstvo na zastupovanie advokátom JUDr. Olosom, pričom bolo datované dňom 18. 1. 2013. Zastupujúci advokát tak bol činný na pojednávaní dňa 9. 2. 2015, ktorého sa osobne zúčastnil. Vzhľadom na tieto skutočnosti nie je zrejmy myšlienkový postup prvostupňového súdu, keď uviedol, že základom pre výpočet odmeny je pôvodne uplatnená suma 5 271,- eur, z čoho bola aj priznaná odmena za úkon právnej služby 180,93 eur. Tiež nie je súdu zrejmé, prečo bola za vyjadrenie k návrhu zo dňa 10. 1. 2013 priznaná odmena, keď zastupovanie prevzal advokát až 18. 1. 2013. Z týchto dôvodov potom odvolací súd napadnutý výrok o trovách prvostupňového konania odporkyne v rade 2/ voči navrhovateľovi zrušil a v tejto časti vrátil na nové rozhodnutie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a priznal v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi - odporkyni v rade 2/ náhradu trov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vyčíslených v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to podľa § 10 ods. 1, keď základnú sadzbu tarifnej odmeny za 1 úkon vypočítal z hodnoty 3 774,- eur a za 1 úkon právnej služby v zmysle § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky priznal vo výške 141,09 eur, k tomu súd priznal podľa § 16 ods. 3 vyhlášky režijný paušál vo výške 8,39 eur. Nakoľko advokát doložil osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky súd priznal aj DPH vo výške 20 % predstavujúcu 29,89 eur. Trovy právneho zastúpenia tak súd priznal vo výške 179,37 eur a iné trovy vo výške 3,- eurá, pričom tieto predstavujú náhradu súdneho poplatku za elektronické podanie urobené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom a za vyhotovenie rovnopisu podľa zákona č. 71/1992 Zb. a prílohy Sadzobníka súdnych poplatkov položka 20a. Navrhovateľovi, ktorý nebol úspešný vo veci v odvolacom konaní, súd náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.